

Catspaw Dinghy on erinomainen vene

Maalattu ja lakattu Catspaw Dinghy on mykistävän kaunis. Sen muodot ovat sopusuhtaiset ja se sisältää lukuisia kauniita yksityiskohtia. Parraslinja, jota ylin sininen lauta ja lakatut törmäyslistat korostavat, kaareutuu kauniisti. Peräpeilin klassisen kaunis viinilasia muistuttava muoto vihjaa veneen hyviin soutuominaisuuksiin. Keula nousee vedestä ylpeästi hieman pystynä, jotta pienehkön veneen vesilinja säilyisi mahdollisimman pitkänä. Myös purjeella varustettuna vene näyttää hyvältä. Purje on sopivan kokoinen ja muotoinen veneeseen ja spriitakilan ansiosta maston korkeus jää suhteellisen matalaksi. Lakattu kuusi mastossa ja spriitangossa näyttävät myös hyvältä.

Catspaw Dinghy on suorastaan erinomainen vene. Vene on kevyt soutaa, kuten esim. hyvä savolainen soutuvene on parhaimmillaan, mutta lisäksi Catspaw on huomattavasti vakaampi. Veneen muodon lisäksi vakautta lisäävät kölilaatikko ja köli. Veneessä on mukava olla, laidat ovat korkeat ja siksi myös soutuasento on mukavan pysty. Penkki on riittävän korkealla, jotta ei tarvitse istua polvet koukussa. Veneellä soutaa kevyesti 4 km/h nopeudella ja riuskasti soutamalla vene kulkee reilut 5 km/h. Masto, spriitanko ja purje mahtuvat hyvin veneeseen, kun laittaa ne ylittämään veneen reunan keulalta.

Kun veneessä on kaksi aikuista henkilöä, parhaiten vene kulkee siten, että soutaja istuu keulapuolen soutu paikalla ja toinen istuu veneen pohjalla. En tiedä, onko venettä tarkoitettu kahdella airoparilla soudettavaksi, mutta jos on, niin soutu penkit ovat niin lähekkäin, että ehkä juuri ja juuri mahtuu soutamaan.

Spriipurje on varsin tehokas, jos ottaa huomioon kuinka yksinkertainen ja edullinen se on. Spriipurjeen nostaminen ja laskeminen on yksinkertaista ja nopeaa. Se on kuitenkin helppointa ja varmintaa tehdä silloin kun ainakin veneen keula on rannassa tai kytkettynä laituriin. Kerran laskin purjeen vesillä ja onnistuin horjahtamaan siten, että astuin juuri veneen pohjalle laskemani spriitangon pään päälle. Tangon päässä olevan haarukan toinen puoli murtui. Kyllä harmitti ihan v-kirjaimella. Korjasin spriitangon liimaamalla siihen tueksi pari suikaletta wengeä.

Kun tuuli tarttuu purjeeseen ja alkaa viedä venettä, hämmästyttää kuinka nopeasti vene liikkuu kevyelläkin tuulella. Mieleen tulee ajatus, että mitenkään venettä ei saa samaan vauhtiin soutamalla. Vastatuuliosuuksilla huomaan, että en osaa purjehtia. Toisaalta löydän hieman vikaa myös vesistöistä, jossa purjehdin. Järvi on matala ja täynnä saaria, joten huomaan, että luoviminen on aika haastavaa. Luovit jäävät väistämättä niin lyhyiksi, että veneen nopeus käännöksissä ei aina ole riittävä. Retkeilykäytössä tämän kaltaisessa vesistöissä käytännöllisintä ja nopeinta on laskea purje ja soutaa vastatuuliosuudet.